

ГАЗЕТА ХАРКІВСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ АКАДЕМІЇ КУЛЬТУРИ БУРСАЦЬКИЙ УЗВІЗ

№3 (29), травень 2015 року

70-РІЧЧЯ ПЕРЕМОГИ

8 Травня – День пам'яті та примирення!

Указом Президента України від 24.03.2015 №169 «Про заходи з відзначення у 2015 році 70-ї річниці Перемоги над нацизмом у Європі та 70-ї річниці завершення Другої світової війни» з метою консолідації суспільства навколо ідеї захисту України, налагодження громадянського взаєморозуміння і примирення у питаннях національної історії періоду Другої світової війни встановлюється День пам'яті та примирення, який відзначатиметься щороку 8 травня.

9 травня - День Великої Перемоги!

ВІД РЕДАКЦІЇ.

Шановні ветерани! Спасибі Вам за життя, за можливість прокидатися під мирним небом, дружити, любити, шукати себе, помилятися й перемогати... Дякуємо за вільне повітря, яким ми дихаємо.

Вітаємо всіх, хто пройшов шляхами Великої Вітчизняної війни, хто подарував нам Велику Перемогу. У цей день ми в скорботі схиляємо голови, шануючи світлу пам'ять героїв, які загинули в роки Другої світової.

Ми, діти Перемоги, пишаємося своїми дідами і прадідами, які ціною свого життя відстояли свободу! Кожного Дня Перемоги ми чуємо відлуння минулої війни – однієї з найтрагічніших сторінок в історії людства, зокрема українського народу. І цього 70-річного свята Перемоги ми обов'язково прийдемо з друзями до пам'ятника Вічної Слави і покладемо свої квіти вдячності учасникам бойових дій!

Вітаємо всіх зі святом, найсвітлішим і найпрекраснішим!
9 Травня – День Великої Перемоги!

ТАНКІСТ

***

ДЕНЬ ПОБЕДИ

Сніги! Не сніги, а ріллі,
Наорані смертю за мить.
І хлопець – одне вугілля –
Біля танка свого лежить.

Руку підняв до неба.
Крик занімів на вустах.
Бо жити б йому ще треба
В незайманих десь містах,

Ще б чути довкола себе
Той гомін прекрасних міст.
Бунтуючи, зняв до неба
Чорний кулак танкіст.

І руки його обгорілі
Не хочуть такого кінця!
І зуби аж сяють білі
На спаленій масці лица!

Бо то ж недомріяна мрія,
То ж вірність його комусь –
Напис на танку біліє:

«Жди –
я вернусь!».

Мій перший вірш написаний в окопі,
на тій сипкій од вибухів стіні,
коли згубило зорі в гороскопі
моє дитинство, вбите на війні.

Лилась пожежі вулканічна лава.
Горіла хата. Ніч здавалась днем.
І захлиналась наша переправа
через Дніпро – водою і вогнем.

Гула земля. Сусідський плакав хлопчик.
Хрестилась баба, і кінчався хліб.
Двигтів отой вузесенький окопчик,
де дві сім'ї тулились кілька діб.

О перший біль тих не дитячих вражень,
який він слід на серці залиша!
Як невимовне віршами не скажеш,
чи не німою зробиться душа?!

Це вже було ні зайчиком, ні вовком –
кривавий світ, обвуглена зоря! –
а я писала мало не осколком
великі букви, щойно з буквара...

День Победы. И в огнях салюта
Будто гром: – Запомните навек,
Что в сраженьях каждую минуту,
Да, буквально каждую минуту
Погибало десять человек!

Как понять и как осмыслить это:
Десять крепких, бодрых, молодых,
Полных веры, радости и света
И живых, отчаянно живых!

У любого где-то дом иль хата,
Где-то сад, река, знакомый смех,
Мать, жена... А если неженатый,
То девчонка – лучшая из всех.

На восьми фронтах моей Отчизны
Уносил войны водоворот
Каждую минуту десять жизней,
Значит, каждый час уже шестьсот!..

И вот так четыре горьких года,
День за днем – невероятный счет!
Ради нашей чести и свободы
Все сумел и одолел народ.

Олесь Гончар

Ліна Костенко

Едуард Асадов

Дні науки в Академії культури

ВІД РЕДАКЦІЇ. Наукові конференції незалежно від часу їх проведення і чисельності учасників – це завжди непересічна подія в житті Харківської державної академії культури, бо повноцінне існування і розвиток нашої *Alma mater* не можливі без науки. Адже, як відомо, без навчання немає науки, а без науки навчання втрачає внутрішню наповненість і доцільність. У даному контексті цілком доречною й актуальною була Всеукраїнська науково-теоретична конференція молодих учених «*Культура та інформаційне суспільство XXI століття*», яка пройшла **22-23 квітня 2015 року** і дала можливість усім її учасникам і гостям отримати знання в культурологічній сфері, а також продемонструвати власний професійний досвід. Детальніше про те, як же пройшла цьогорічна конференція, розповість **голова ради молодих учених Ольга КОСАЧОВА**, кандидат наук із соц. комунікацій, викладач кафедри телерепортерської майстерності ХДАК.

ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ

22 квітня в малому актовому залі відбулося урочисте відкриття конференції. Пленарне засідання відкрив ректор Академії, д-р іст. наук, проф. **В. М. Шейко**. У своїй доповіді «Харківська державна академія культури – центр студентської науки культурологічно-мистецького спрямування» він окреслив провідні напрями розвитку нашої *Alma mater* у контексті нової редакції Закону України «Про вищу освіту», відзначив особливості наукового поступу для молодого науковця від магістра до аспіранта і далі. Наприкінці доповіді Василь Миколайович побажав учасникам конференції натхнення, нових творчих задумів та успішної їх реалізації. Особливості цьогорічної конференції висвітлювала науковий консультант пленарного засідання, проректор із наукової роботи, д-р пед. наук, проф. **Н. М. Кушнарченко**.

На пленарному засіданні пролунало одинадцять доповідей. Доповідачі торкалися таких проблем, як: прийняття державно-управлінських рішень в умовах сучасних викликів (**Дегтяр А.О.**, д-р наук із держ. управління, проф., завідувач кафедри менеджменту і адміністрування ХДАК); розвиток нових форм туризму в сучасній культурі (**Божко Л.Д.**, канд. іст. наук, доц., докторант ХДАК); сприйняття інструментального звуку як артефакту культури (**Рябуха Н.О.**, канд. мистецтвознавства, доц., докторант ХДАК); оновлення театральної педагогіки в контексті сучасних мистецьких концепцій (**Анчел О.А.**, канд. мистецтвознавства, викл. ХДАК); мехенді як явище традиційної індійської культури (**Найденко В.А.**, студ. ХДАК); художній образ у сучасному театрі тіней (**Худошина О.В.**, магістр ХДАК); розвиток дитячого телебачення в Україні (**Чернобай О.В.**, студ. ХДАК); маркетинг персоналу в готельних підприємствах (**Чижик О.М.**, студ. ХДАК); ролі людини-творця в українському писанкарстві (**Савченко В.Г.**, студ. ХДАК); інтеграції в освіті як методи виховання всебічно розвиненої особистості дитини (**Антонова Г.М.**, викл. I кат. Краматорської школи мистецтв № 3, завідувач відділу кіно-, телемистецтва).

Усі доповіді супроводжувалися мультимедійними презентаціями, що містили ілюстрації, відеозаписи, аудіозаписи звучання різних музичних інструментів на основних історичних етапах розвитку цивілізації тощо.

Своїми враженнями від пленарного засідання діляться учасники конференції:

Євгенія Комер (магістр, ф-т кіно-, телемистецтва):

– Мене понравилась презентация О. В. Худошиной о театре теней! Ярko, интересно, увлекательно! Пролетел доклад на одном дыхании. Яркие презентации и возрастное разнообразие выступающих – визитная карточка этой конференции.

Вікторія Найденко (2 курс, ф-т управління та бізнесу):

– Я безмежно вдячна за безпосередню участь у пленарному

НАУКОВІ КОНФЕРЕНЦІЇ

засіданні. Для мене це – чудова можливість підвищити свої навички ораторської майстерності та публічного виступу, а також здійснити перші спроби участі у науковому дискурсі. Сподіваюся, що це не остання можливість проявити свої наукові здібності.

СЕКЦІЙНІ ЗВІТИ

На конференції працювало 17 секцій різної тематичної спрямованості (з культурології; соціальних комунікацій; менеджменту; театального, хореографічного, музичного мистецтва, кіно-, телемистецтва тощо), які об'єднували близько 300 доповідачів із різних регіонів України, зокрема Харкова, Києва, Одеси, Краматорська, Луцька, Полтави, Рівного, Маріуполя та ін. До уваги читачів нашої газети пропонуються деякі звітні доповіді голів ті секретарів секцій.

СЕКЦІЯ «Історія світової літератури та мовознавства»

У роботі секції цього року взяли участь студенти нашої академії, як денної, так і заочної форми навчання, які залюблені в мистецтво слова, які зацікавлені світовою та українською літературою.

Підсумовуючи, зазначимо, що всі доповідачі підготували надзвичайно цікаві та інформативні мовознавчі й літературознавчі наукові матеріали, що відзначалися високим фаховим рівнем і емоційним забарвленням. До речі, емоції доповідачів свідчили про те, що вони самі дійсно були зацікавлені предметом свого дослідження і зуміли зацікавити інших.

Тематика ж доповідей охоплювала широкий спектр сучасного філологічного дискурсу, зокрема було зосереджено увагу на з'ясуванні принципів художнього перекладу за даними досліджень Корнія Чуковського, осмисленні долі останнього нащадка Панаса Мирного Юрія Рудченка, дослідженні специфіки української демонології в контексті української літератури від давнини до сучасності. До того ж у широкому історико-літературному контексті доповідачі перекрили дискурсивність творчості

таких письменників, як Джон Фаулз та Артуро Перес-Реверте. Переконаана, що для багатьох ці письменники стали справжнім відкриттям, ми зацікавилася їхньою манерою письма, і, думаю, знайшлися бажаючі прочитати (або перечитати) їхні твори.

Варто відзначити, що всі учасники роботи секції продемонстрували помітну активність, ґрунтовну підготовку виступів і жваве обговорення дискусійних питань. Хотілося б ще раз подякувати всім колегам за плідну наукову роботу та побажати подальшого творчого натхнення.

Куриленко І.А., доцент кафедри мистецтвознавства, літературознавства та мовознавства

СЕКЦІЯ «Філософські та соціально-політичні виміри сучасного суспільства» і «Теоретичні та практичні проблеми менеджменту соціокультурної діяльності»

Згідно з розмаїттям сучасного світу, багатого на події, емоції, враження, секція поєднала начебто не поєднувані явища – менеджмент у галузі культури й філософське осмислення буття. Проте, з іншого боку, явища поєдналися абсолютно логічно – практика зустрілася з теорією.

Було 16 присутніх. Ми заслухали 11 доповідей. Ще 2 мали задоволення слухати і бачити на пленарному засіданні. Віра Савченко, студентка-культуролог заочного відділення, довела нам, що писанка є актуальним елементом української культури, а не музейним експонатом. Вікторія Найденко, другокурсниця спеціальності «Менеджмент адміністрування», розказала та показала все, що знає про історію та символіку модної тенденції мехенді (розпис тіла хною).

Було важко обирати дипломантів, проте вирішили нагородити дипломами, по-перше, представницю секції «Менеджменту соціокультурної діяльності», які презентували три теоретично ґрунтовні й практично корисні доповіді про сучасні тенденції готельної справи в Україні:

– Наталю Саблукову (4 курс) – «Етноготель – фірмовий стиль готельного підприємства»;

– Анастасію Задніпровську (3 курс) – «Склад і значення туристсько-ресурсного потенціалу Західної України»;

– Тетяну Колісник (4 курс) – «Актуальність розвитку сільського туризму в Україні».

Серед дипломантів – Денис Берездецький (1 курс, з/в, спеціальність «Культурологія») із доповіддю «Поетичний вираз поглядів Геракліта».

Треба наголосити, що це науковий дебют, який суперечить вислову «перший млинець – глєвкий».

І знову Вікторія Найденко. Під враженням від вдалої доповіді на пленарному засіданні вона розповіла про «Проблеми сучасного філософування в Україні», чим спровокувала дискусію про наболіле: як нам, гуманітаріям, вижити в цьому світі.

Отже, тематичне розмаїття доповідей вказує на багатогранність світу, а також свідчить про те, що наші молоді науковці мають жагу та натхнення цей світ досліджувати.

Шолуха Н.Є., доцент кафедри філософії та політології

СЕКЦІЯ «Музейна справа й охорона пам'яток історії та культури в контексті новітніх інформаційних технологій»

Секція розпочала роботу згідно з регламентом о 14.00. Серед присутніх – студенти, аспіранти та викладачі нашої академії, а також запрошені гості з Харківського художнього музею й центру дитячої та юнацької творчості № 4.

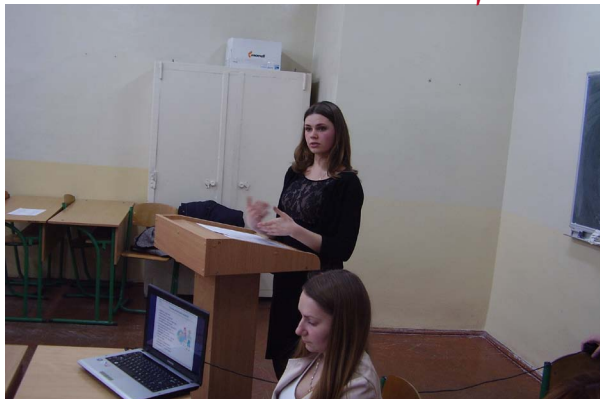
На секції було заслухано 9 доповідей, з яких 3 супроводжувалися мультимедійними презентаціями. Тематика доповідей була різнобарвна – від теорії та історії музеєзнавства, історії ХДАК до культурних здобутків та краєзнавчих досліджень. За рішенням секційного засідання було ухвалено нагородити дипломами Юрченко О., Коляку А., Тюркеджи Н., Коротку К. та Новікову Г. і рекомендувати до публікації доповіді Сергієнко Д., Петрік М. та Проненко І.

Петрік М., аспірантка ХДАК

СЕКЦІЯ «Освітньо-виховна місія культури. Соціально-педагогічні технології»

На секції було присутньо близько 30 учасників і гостей, серед них – викладачі, докторанти, аспіранти, магістри та студенти різних курсів кафедри соціальної педагогіки ХДАК.

СЕКЦІЇ «Документознавство. Архівознавство» та «Нові інформаційні технології в галузі культури, мистецтва та освіти»

В совместном заседании двух секций приняло участие 15 человек, в составе которых были преподаватели, аспиранты, магистранты и студенты Академии культуры. Из заявленных 37 тезисов, к сожалению, были закреплены докладами и заслушаны только 8. Но все докладчики подготовили сопроводительные презентации к своим докладам, что позволило максимально сфокусировать аудиторию и кворум по обсуждаемым темам и вопросам.

Усі доповіді були актуальними та мали соціально-педагогічну специфіку. Було розглянуто теми за такими напрямками: соціально-педагогічна діяльність у закладах освіти різного рівня акредитації, соціально-педагогічна діяльність із профілактики, соціально-педагогічна діяльність із різними категоріями населення, зокрема віковими.

Під час засідання секції виникали дискусії між доповідачами та слухачами. Особливе зацікавлення та обговорення викликали теми, пов'язані з процесом соціалізації людини в умовах інформаційного суспільства. Молоді науковці продемонстрували високий рівень теоретичної підготовки.

У цілому, секційне засідання пройшло успішно: із жвавими дискусіями та зацікавленістю молодих вчених соціально-педагогічною проблематикою.

Тадаєва А.В., аспірантка кафедри соціальної педагогіки

на телебаченні Софія взяла інтерв'ю у відомих зірок шоу-бізнесу (Еріки, гурту «НеАнгели»), письменників, спортсменів та ін. На майстер-класі вона поділилася секретами пошуку спонсорів та партнерів у створенні

програм, розповіла про секрети успіху телевізійних проєктів, зацентрувала увагу на деяких тонкощах спілкування з героями своїх програм. Окрім низки корисних професійних порад, Софія розповіла і про свою участь у проєкті «Панянка-Селянка» телеканалу «ТЕТ». Передача вийде в ефір лише восени, проте гості майстер-класу чимало деталей шоу дізналися наперед.

По закінченні творчої зустрічі студенти 2 курсу факультету кіно-, телемистецтва висловили свої позитивні відгуки:

Діана Вердіян:

– Мене понавився мастер-клас. Соня очень интересная, веселая, общительная! Излагала информацию в доступной для нас форме. Интересно было послушать о специфике работы ее программ.

Медіна Бондаренко:

– Я узнала, как создать и «раскрутить» авторскую программу. София молода и талантлива, что дало мне стимул не стоять на месте, а развиваться. Никогда не знаешь, когда для тебя наступит удачный момент, чтобы себя проявить.

К наиболее интересным докладом, вызвавшим бурную дискуссию всех участников секционных заседаний, относятся следующие:

1. «Выбор образовательной технологии представления лекционного материала для методологии смешанного обучения» (докладчик – доцент Кравец Наталья Сергеевна);

2. «Документальні ресурси православних релігійних громад України як складова національної спадщини: постановка проблеми» (докладчик – аспірантка Мусиенко Юлия Дмитриевна);

3. «Аналіз і пропозиції щодо вдосконалення системи документообігу районних управлінь Пенсійного фонду України» (докладчик – студентка Власюк Оксана Сергеевна).

Брусенцев В.А., доцент кафедри інформаційно-документних систем

ДРУГИЙ ДЕНЬ РОБОТИ КОНФЕРЕНЦІЇ

Майстер-клас

23 квітня відбувся майстер-клас TV-ведучої Софії Лисиці на тему: «Школа самолюбства: як створити власний авторський проєкт на телебаченні». На сьогодні вихованиця факультету кіно-, телемистецтва веде декілька програм на телеканалі «Фаворит-ТВ» – «Школа самолюбства» (присвячена поширенню ідеї здорового способу життя) та «Коза» (про нічне життя Харкова). За роки роботи

НАУКОВІ КОНФЕРЕНЦІЇ

Сама ж Софія не хоче зупинятися на досягнутому. У майбутньому вона прагне створити серйозний авторський проект на національному телеканалі.

ЗАКЛЮЧНЕ ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ

Цього року на заключному пленарному засіданні пролунали дві доповіді. Їх тематика – ефективні методи популяризації науки в інформаційному суспільстві від **Шолухи Н. Є.** (канд. культурології, доц. кафедри філософії та політології ХДАК) та напрями розвитку «ЛандауЦентру» як першого в Україні центру популярної науки та інтелектуального дозвілля від **Круглової В. В.** (директор «ЛандауЦентру» ХНУ ім. В.Н. Каразіна).

Зі звітними доповідями про роботу секцій виступили їх голови та секретарі. Почесними грамотами та дипломами були нагороджені кращі доповідачі. Було також визначено та нагороджено двох найуспішніших та найзавзятіших молодих науковців року. Ними стали докторант ХДАК Н. О. Рябуха та аспірант ХДАК С. С. Ростовцев.

Наприкінці засідання усі присутні переглянули відеофільм про роботу конференції у її перший день.

КОНЦЕРТ

Гідним завершенням науково-творчого свята став святковий концерт, який пройшов у великому актовому залі. Кращі колективи Академії звітували про свої мистецькі доробки. Із новими креативними номерами виступили: театр народного танцю «Заповіт», фольклорний гурт «Фарби», ансамбль народної музики «Стожари», камерний оркестр «ACADEMUS», дует ансамблю сучасного танцю «ЕСТЕТ», ансамбль викладачів кафедри народних інструментів «ЦимБанДо і Ко».

Найчисленнішими виглядали хореографічні ансамблі, які продемонстрували різні напрями в мистецтві танцю. Театр народного танцю «Заповіт», як завжди, лідував у багатстві танцювально-артистичних барв. Приємно вразили колективи сучасного та бального танцю, запропонувавши аудиторії яскраві композиції на пісні українських популярних гуртів, внаслідок чого виразна пластика й танець збагатилися змістовністю слова. Дещо несподіваними були виступи студентів в академічному вокальному жанрі, адже Академія не має власної спеціалізації у цій музичній галузі. Проте учні класу видатного представника бельканто Костянтина Шаші виявили себе справжніми майстрами оперної сцени. Окремою скарбницею музичного життя Академії є народні гурти «Стожари» й «ЦимБанДо і Ко», а також вокальний ансамбль кафедри народного співу. Ці колективи є по-справжньому унікальними на тлі музичного осередку Харківщини, недарма їхній високий професійний та мистецький рівень неодноразово був високо оцінений на міжнародних конкурсах і фестивалях.

Учасники та гості науково-теоретичної конференції молодих учених високо оцінили підготовлені концертні номери та із захватом діляться своїми враженнями:

«Самий яркий номер концерта – это дуэт Одарки и Карася из оперы С. С. Гулака-Артемовского «Запорожец за Дунаем» в исполнении Сергея Плотникова и Анны Поротько под аккомпанемент фортепиано. Я получила музыкальное образование и заметила, что эти ребята не допустили ни единой ошибки. Восхищает и удивляет артистизм исполнения, сильные, хорошо поставленные голоса. Они исполнили этот отрывок из оперы лучше, чем вокалисты Харьковского оперного театра. Аня и Сергей покорили моё сердце!» – зазначає завідувач сектору автоматизації бібліотеки ХДАК **Тетяна Семенова**.

«Считаю, что настоящей изюминкой концерта стал патристический номер ансамбля бального танца ХГАК под композицию «Океана Эльзы» – «Коли настане день...». Девочки были одеты в синие платья, а их руки украшали желто-голубые ленты. Сильный танец под сильную песню – символ стремления нашей страны к миру и единству!» – з гордістю за Академію зазначає член оргкомітету конференції, ст. викладач ХДАК **Ольга Косачова**.

У цілому, концерт продемонстрував, що мистецьке життя в Академії вирує й підживлюється новим поколінням справжніх артистів. За організацію концерту Академія дякує режисеру – кандидату мистецтвознавства, викладачу ХДАК **Олені Апчел**.

**Ю. Б. Коваленко, музикознавець,
канд. мистецтвозн., доц. ХДАК**

Сумцовські читання

17 квітня 2015 року о 10 годині в приміщенні Харківського історичного музею на честь видатного українського вченого й громадського діяча, академіка **Миколи Федоровича Сумцова**, – фундатора та першого директора заснованого в 1920 році в Харкові Музею Слобідської України імені Г.С. Сковороди (на сьогодні – Історичний музей) – відбулися XXI **Сумцовські читання**, в контексті яких пройшла Всеукраїнська наукова конференція «Музей у глобальному світі: інновації та збереження традицій». Серед учасників конференції були співробітники музеїв та науково-освітніх закладів культури України, краєзнавці і, звичайно, **студенти та викладачі**

Харківської державної академії культури. Своїми враженнями від наукової зустрічі ділиться Катерина **ДЕМЧЕНКО**, студентка 4 курсу спеціальності «Культурологія»:

– Цьогорічна конференція була присвячена 95-річчю з часу заснування Харківського історичного музею – одного з найбільших та найстаріших музеїв України. На пленарному засіданні обговорювалося чимало актуальних проблем музеєзнавства, історії та краєзнавства, зокрема було розглянуто питання щодо присвоєння Історичному музею імені свого засновника. Мою увагу привернула доповідь про внесок М.Ф. Сумцова в духовний розвиток Слобожанщини, про його мандрування світом.

До того ж я ознайомила з комунікаційним підходом у структурі музейної справи, дізналася про проблеми та перспективи розвитку музеїв Харківщини.

Після завершення наукової конференції разом із одногрупниками з задоволенням пройшлася музеєм. Незважаючи на те, що нічого нового для себе не відкрила (бо в Історичному музеї не вперше), на експонати все-таки дивилась якось по-іншому. Слова доповідачів настільки вразили, що знаходячись у музейній кімнаті, ніби переносилася думками в ту епоху, якій присвячена виставка.

ВІДЛУННЯ СПОГАДІВ

НЕЗАБУТНЯ ПРАКТИКА

Ніколи не забуду те перше літо і відчуття, які струменіли барвами і пронизували моє тіло. Усі говорять, що студентські роки – це найкращі роки. Адже не зважаючи на те, що ми – студенти, наше життя – це не лише постійне навчання, а й дещо більше. Незабутньою сторінкою мого студентського життя була, безсумнівно, практика у Верхньому Салтові. До цього курганні могильники і салтово-маяцька археологічна культура для мене існували тільки в теорії, але за три тижні практики я відчула всю тяжкість розкопу на собі. За цей період ми з одногрупниками здружилися: разом готували їжу, ходили на водосховище, сиділи ввечері з гітарою біля вогнища і розповідали різні історії. Це був найкращий відпочинок, незважаючи на «дикі» умови нашого проживання та неймовірно пекуче сонце, яке ніби «зговорилося» проти нас. І ніколи ще звичайний квас із кіоску не був таким холодним, солодким та смачним, як після розкопу.

**Вероніка Усань, 4 курс
ф-ту культурології, спец. «Музейна справа»**

ШКОЛА - ЦЕ ШАЛЕНИЙ СВІТ ЗІ СВОЇМИ ЗАКОНАМИ

Ще начебто вчора я була ученицею – білі бантики, уважний погляд, п'ятірки в щоденнику... А сьогодні... вже позаду екзамени з методики викладання, в голові засвоєний на відмінно теоретичний матеріал, поради викладачів... І ось я, озброївшись конспектами, методичками та зошитами, переступаю поріг школи – Харківського навчально-виховного комплексу № 45 «Академічна гімназія».

Було безмежно цікаво спробувати себе в новій ролі, в ролі педагога. Але відчуття напруги, хвилювання і навіть страху не залишало мене. По-перше, це не та школа, в якій я навчалася, – тут зовсім незнайомі вчителі, діти, новий шалений ритм шкільного життя. А по-друге, чого тільки не говорять про сучасну школу! Та і сама, як пригадую, не дуже-то поважала практикантів.

На щастя, з нами працював чудовий керівник практики, Педагог з великої літери – Ольга Олексіївна. Вона із задоволенням ділилася своїм багаторічним педагогічним досвідом, зокрема давала слушні поради щодо проведення уроків та організації класу.

Спочатку хотілося працювати зі старшою аудиторією, але, завітавши на урок до 6-В, зрозуміла, що саме з цим класом я отримаю задоволення від нелегкої (як здавалося на перший погляд) педагогічної практики.

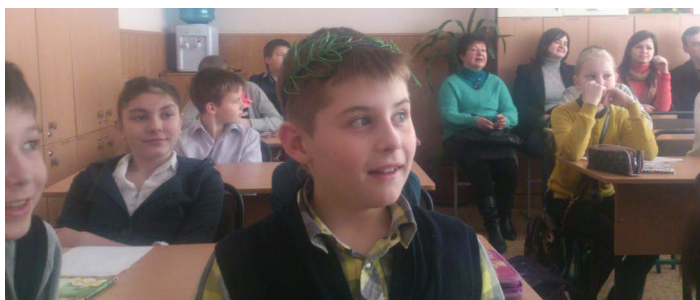
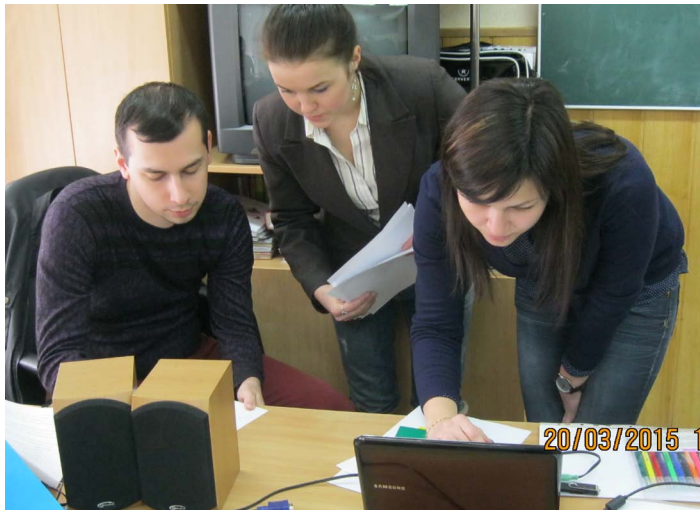
Діти підкорили мене своєю цікавістю до предмету «Історія світової культури». В їхніх очах світилися вогники. Вони наввипередки піднімали рученята, щоб поділитися своїми думками з однокласниками та вчителем. Усі так і прагнули пізнавати щось нове.

Провівши перший урок, я зрозуміла, що праця вчителя на цьому не закінчується: вона продовжується і вдома – в постійній підготовці до наступних занять. Відчувала колосальну відповідальність за якість матеріалу, який розповідала, за інтереси учнів. Дітлахи ж, у свою чергу, заряджали мене чудовим настроєм, дивували та радували.

Шкода, що нам треба було провести тільки два уроки та позакласний захід. За місяць практики в школі я, на диво, швидко звикла до своїх шестикласників. Дуже приємно працювати з учнями, котрі вміють чітко висловити свою думку, яскраво мислити та жваво сперечатися.

Отже, педагогічна практика подарувала мені велику кількість емоцій і вражень.

*Катерина Демченко,
4 курс ф-ту культурології*

Солісти ХНАТОБу - це студенти ХДАК

Оперна музика – це музика моєї душі

– Я працюю артистом хору вищої категорії в Харківському національному академічному театрі опери і балету імені М. Лисенка. До театру прийшов працювати в 2000 році. За весь період роботи в ХНАТОБі вивчив напам'ять тенорові партії більше, ніж 30 опер, зокрема – «Кармен», «Аїда», «Трубадур», «Ріголетто», «Царська наречена», «Запорожець за Дунаєм», «Наталка Полтавка», «Іоланта» та багато інших. Професію свою дуже люблю, вона приносить внутрішнє задоволення: оперна музика взаємопов'язується з літературою, образотворче мистецтво – з танцем. До того ж мені подобається, що артисти хору мають змогу гастролувати не тільки містами України, а й за межами рідної країни. Так, упродовж 15 років роботи в театрі мені довелося побувати з нашим колективом у різних європейських країнах,

зокрема у Франції, Німеччині, Італії, Іспанії, Польщі і навіть в Японії. У всіх цих країнах гастролі нашого театру проходили з успіхом, місцеві глядачі зустрічали нас дуже тепло і привітно.

Особисто мені запала в душу подорож до Іспанії. Тут є на що подивитися! Спогади про похід у гори та огляд унікальних пам'яток історії й архітектури залишаться зі мною назавжди... Траплялося, що й поза гастрольним графіком ми, артисти хору, влаштовували імprovізовані концерти на майданчику, розташованому біля самого моря, збираючи публіку, гідну концертної зали.

Отже, світ оперної музики, в якому я працюю чимало років і якому присвятив кращі почуття своєї душі, продовжує зачаровувати мене й досі.

Олександр ГОРБАТОВ,
2 курс ф-ту ММ, з/в

Хореографія – це мова тіла крізь життя

– Мій професійний шлях розпочався з балетної школи. Саме там я вперше до безтями закохався в сцену, в танці... Для мене танець – це грація, краса, це мова тіла, якою можна сказати набагато більше, ніж

словами. Зараз уже не можу уявити свого життя без улюбленого творчого заняття. Те, чого я досягла, – результат довгих тренувань і наполегливої багаторічної праці. Дуже люблю шалений ритм свого життя: щоденні заняття, репетиції, освоєння нових вправ, шліфування до діамантового блиску вже відомих рухів, численні гастролі... Я відчуваю, що живу не дарма. Окрім сім'ї, професія дає мені наснагу й безмежну радість існування.

Кожна моя роль у виставах – улюблена і кожна – співзвучна зі струнами моєї душі. У творчому репертуарі – класичні шедеври світового хореографічного мистецтва (балети «Лебедине озеро», «Спляча красуня», «Жізель», «Корсар», «Боядерка», «Дон-Кіхот»). Серед найбільш емоційно насичених образів, які довелося грати, – Кармен і Джульетта, дівчина в «Шопеніані», а також Бариня з балету Д. Шостаковича. Особливе місце посідає образ Обраниці у «Весні Священній» І. Стравинського – це моя перша провідна роль.

Завжди з радістю й тремтінням виходжу на сцену. І як приємно, коли глядачі оцінюють щирість відданих їм почуттів бурхливими тривалими оваціями.

У майбутньому як хореограф-постановник я мрію навчати людей віддзеркалювати свої думки, емоції та почуття крізь призму танцю, віддавати на кожному тренуванні частину своєї душі.

Переконана, що хореографія покликана зробити світ кращим, яскравішим. Танець розкриває і тіло, і душу. Мені дуже хотілося б навчити танцювати якомога більше людей. Але це в майбутньому... А зараз... я вже маю йти готуватися до улюбленої вистави, і хто знає, що отримає для себе кожен під час перебування в театрі?! Але якщо я зможу хоча б частково надихнути глядачів на щось неймовірно прекрасне, – буду дуже зворушена і щаслива.

Олена ШЕВЦОВА,
4 курс ф-ту ХМ, з/в

ПРИВІТ З ДНІПРОПЕТРОВСЬКА

26 квітня студенти Академії здійснили подорож до міста Дніпропетровська. Незважаючи на дощ, що нас проводжав із Харкова, дорога була веселою та жвавою: хтось солодко спав, хтось читав, розмовляв і навіть співав...

Перше, що ми відвідали, – це єдиний в Україні ракетно-космічний музей, створений на базі «Національного центру аерокосмічної освіти молоді ім. О.М. Макарова». Тут представлена багата експозиція, присвячена розвитку космонавтики в Україні. Найцікавіше, що можна було побачити, – це зразки космічних станцій, супутники, агрегати, що входять до складу різних ракетних комплексів, бойові ракети, а також зразки ракетного озброєння на майданчику музею.

Прикрасою нашої екскурсії слугували цікаві історії, що раніше були засекреченими. Спантичувало лише одне: як можна було при такому воєнно-бойовому потенціалі України все зруйнувати!!! Сумно дивитися на те, що стало вже минулим. На наше запитання, чи могла б Україна відновити свої ядерні можливості, співробітник центру відповів, що це, в принципі, можливо, але лише за наявності таких спеціалістів, як Шульга (Лівша), який підкував блоху...

Але нам є чим і пишатися. Космічна галузь – це минуле й майбутнє, яким Україна не нехтує. Майже всі спроектовані супутники даного Центру є найкращими в усьому світі.

Наступною зупинкою був Дніпропетровський національний історичний музей ім. Д. І. Яворницького. На подвір'ї музею нас вітала одна з найбагатших колекцій скіфських і половецьких баб (вік деяких з них понад п'ять тисяч років). Сама ж будівля музею справляє дуже велике враження

своєю неймовірною внутрішньою конструкцією, що складається з дев'яти експозиційних та п'яти виставкових залів, кожен із яких присвячено певному періоду в історії Дніпропетровщини.

Кожна експозиція містить цікаві артефакти, що допомагають глибше зануритися в минуле нашої історії. Напевно, саме тут міститься найбільша колекція в Україні, що висвітлює епоху козацтва: зброя, люльки, предмети побуту тощо.

Відвідали ми й найбільшу в Україні діораму «Битва за Дніпро». Залишки оборонних споруд, зброї, засо-

бів переправи та інших військових атрибутів, спеціальне освітлення та звукові ефекти створювали відчуття повної присутності на місці штурму Дніпра нашими військами. Персоніфікація деяких зображень ще більше занурювала в ті страшні часи та нагадувала про ту ціну, що була сплачена за наше донедавна мирне небо над головами.

Приємною родзинкою та завершальним штрихом подорожі стала прогулянка набережною, якою дуже пишаються місцеві жителі. Величний Дніпро, цікаві скульптури та найдовша лава...

Таким чином, відвідавши Дніпропетровськ, ми впевнилися, що це одне з небагатьох міст України, де є багато чого най-най-най.... Але, на жаль, часу бракувало для більш тісного знайомства з цим чудовим містом, адже люди там доброзичливі, не метушливі й вміють відпочивати.

**Наталія Тюркеджи, 4 курс,
спеціальність «Музейна справа»**

ЕКСКУРСІЯ ДО БІБЛІОТЕКИ

ВІД РЕДАКЦІЇ. 11 березня 2015 року студенти першого та п'ятого курсів Харківської державної академії культури факультету соціальних комунікацій (спеціальність – «Книгознавство, бібліотекознавство і бібліографія») на чолі з **Жуковою Валерією Павлівною**, доцентом кафедри бібліотекознавства та соціальних комунікацій відвідали Центральну міську бібліотеку імені В.Г. Белінського. Своїми враженнями ділиться першокурсниця **Анастасія КОВАЛЬОВА**:

– Нас тепло і привітно зустріли співробітники ЦМБ – професіонали своєї справи. Вони познайомили всіх присутніх з бібліотекою, провели екскурсію по її відділах. Ми мали змогу побувати в читальному та Інтернет-залах, літературно-музичній вітальні та книгосховищі, охочі навіть мали змогу записатися до бібліотеки.

Пізнавальним для нас як майбутніх фахівців з книгознавства, бібліотекознавства та бібліографії був урок-презентація на тему «Автоматизована інформаційна бібліотечна система (АІБС) Absotheque Unicode – нові унікальні можливості для бібліотек». **Серенко Ірина Володимирівна**, заступник директора, розповіла про особливості й функціональні можливості АІБС, про етапи її впровадження в ЦМБ ім. В.Г. Белінського і бібліотеках міста Харкова, а також про вплив АІБС на зміну технологічних процесів бібліотек.

Отже, ми змогли переконалися, що в бібліотеці створені ідеальні умови для роботи читачів і співробітників, зокрема читачам в Інтернет-залі надається безкоштовний доступ до мережі Інтернет, створено електронний каталог бібліотеки, який постійно редагується і оновлюється фахівцями, і в цілому автоматизована бібліотечна система дозволяє оперативно, за лічені секунди, виконати запит, сформувати за ним список літератури, роздрукувати його або зберегти на електронному носії.

Під час знайомства з Центральною міською бібліотекою ім. В.Г. Белінського нашу увагу привернуло й те різноманіття творчих заходів, які проводяться в її стінах. Так, протягом багатьох років у бібліотеці працює літературно-музична вітальня «Слобожанщина», інтер'єр якої прикрашає фортепіано 19 століття; щотижня тут відбуваються цікаві зустрічі з видатними письменниками, вченими, краєзнавцями та музикантами міста. Також ми відвідали зал, в якому проводяться зустрічі клубів за інтересами, зокрема клубів «Співбесідник» та «Лада», які пропонують усім шанувальникам літератури та мистецтва захоплюючі лекції й музичні вечори.

Деякі мої одногрупники вперше відвідали Центральну міську бібліотеку імені В.Г. Белінського, але всі були задоволені екскурсією. Ми слухали співробітників бібліотеки дуже уважно і з зацікавленістю. Екскурсія справила велике враження і була дуже пізнавальною.

Любимый педагог, наставник молодых поэтов

Академию взволновало сообщение о том, что на 91-м году жизни ушел в вечность доцент кафедры литературы **Марк Иванович БОГОСЛОВСКИЙ** – один из лучших вузовских преподавателей не только нашего коллектива, но и Харькова, известный поэт, воспитатель творческой молодежи.

В свое время он внес большой вклад в высшее образование библиотечных и клубных работников. Тогда еще не было компьютеров, электроники, и все зависело от уровня знаний преподавателя и его педагогического мастерства. Марк Иванович умел интересно и доходчиво излагать учебный материал, иллюстрировать его яркими примерами. Особенно студенты любили, когда он читал стихи. Именно тогда некоторые его ученики «заболели» поэзией и уже не могли без нее жить.

Много лет Марк Иванович руководил литературной студией поэтов, которые, благодаря его заботам, обретали собственный голос, печатали свои стихи в местных газетах и журналах. Как поэт Богословский был центром притяжения. Он неоднократно приглашал в Институт культуры известных и начинающих харьковских поэтов. Запомнились выступления Бориса Чичибабина. Венцом деятельности литературной студии Марка Ивановича стал созданный им «Третий цех поэтов». Это было всеукраинское событие, о котором узнали далеко за пределами Харькова.

В годы общественной перестройки Богословский много работал как поэт. В культурную жизнь вошли сборники его стихов «Очередь за счастьем», «Между молнией и громом», «Косой дождь», «Наука осени», «Грех свободы». Отдельные его стихи были опубликованы в самом престижном журнале «Новый мир».

Но Марк Иванович мечтал о собственном журнале. При поддержке культурного фонда Германии он стал одним из редакторов альманаха «Склянка часу», превратив его в трибуну творческой интеллигенции. На его страницах выступали известные философы, культурологи, политики, экономисты и, конечно, молодые поэты – надежда «Третьего цеха».

Настоящим праздником для коллектива Академии и всех любителей

поэзии в Харькове были публичные выступления Богословского. Он любил эти встречи с аудиторией людей, бесконечно преданных поэзии, читал свои лучшие и обязательно новые стихи.

Перед выходом на пенсию Марк Иванович сделал своим поклонникам прощальный подарок – прочитал новую поэму «Жизнь и судьба, или первая и последняя любовь Жанны Пасюк».

В своей творческой жизни Марк Иванович всегда был, прежде всего, ЛЕКТОРОМ. Многие прочитанные им лекции по «Истории русской литературы» даже с высоты наших лет воспринимаются как триумфальные. Несколько поколений студентов слушали его лекции о творчестве Ф. М. Достоевского, Л. Н. Толстого, М. Е. Салтыкова-Щедрина. Лекцию Богословского «Философская лирика Ф. И. Тютчева» можно назвать классической. По своему содержанию и методике изложения материала она и сегодня может служить образцом для молодых преподавателей.

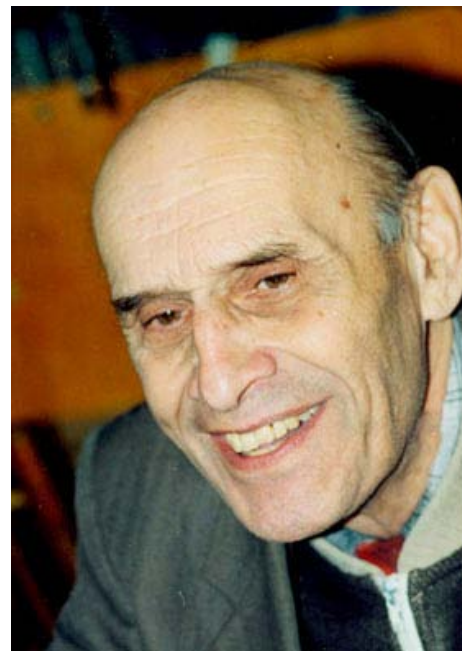
В эпоху тотальной информатизации вузовский преподаватель занимает скромное место, поскольку его мозг заменили машины, а его личность и внутренний мир никому не интересны.

Марка Ивановича Богословского как личность, неповторимую творческую индивидуальность Интернетом не заменишь! Живое общение с ним нельзя сравнить с компьютером! Вместе с его уходом исчезла и та особая атмосфера, которая его окружала, и уже не с кем посоветоваться, поговорить о литературе...

Раньше люди были счастливы тем, что являлись современниками Льва Толстого. И еще называли «время Короленко». Вероятно, в истории нашей Академии было время Богословского, о котором еще долго будут вспоминать поколения наших выпускников.

Мир праху твоему, любимый учитель и друг!

*Кафедра искусствоведения,
литературоведения и языкознания*

ВОЗДУХ ГРУЗИИ

Ольге Кучеренко

*Не знал, что камни, пена, облака
Здесь, в Грузии, заговорят по-русски,
Что воздух, будто женская рука, Вдруг
станет тёплым, гладящим и узким.*

*Я был любим. И ты была со мной, Зна-
комые сочувствовали: "Поздно!"
Я б им поверил, если б не дурной,
Свихнувшийся на вечных чувствах
воздух.*

*Росли деревья в заточеньи башен,
Как барс, на плечи прыгала река.
А воздух был не то, что ошарашен,
А заражён тревогой на века.*

*Все моралисты мира никогда
Не выдумают воздуха такого,
В котором издыхает ерунда
И дух, освобождаясь, рвёт оковы!*

*...Был этот воздух кован, как металл,
Он жаждал дать всему весомость
бронзы,
Он, словно дьявол, плакал и летал
Над миром равнодушия и прозы.*

*Он запрещал стареть и умирать,
Он обещал слиянье рек и судеб.
А быт? А ревность? Это всё мура,
Когда о них с высот Кавказа судят.*

Марк Богословский

МОЯ ВИРОБНИЧА ПРАКТИКА

Харківський коледж транспортних технологій... Здається, ще вчора залишила його з дипломом у руках. А сьогодні... знову поспішаю туди – у мене практика! На душі якось тривожно, бо не відомо, що на мене чекає.

Перший робочий день... Колектив відділу кадрів мене привітно зустрів. Я ознайомилася зі своїми обов'язками і з легкістю взялася за роботу.

Тиждень минув безслідно: я працювала з кадровою документацією і допомагала розкладати вхідну. Ця форма роботи для мене дуже цікава, тому нудьгувати особливо часу не було. Наступні робочі дні проходили не менш захоплююче. За час практики я дізналася чимало цікавого: уперше ознайомилася з новими для мене документами та правилами їх оформлення, зокрема навчилася оформляти службові та кадрові документи відповідно до стандартів. Серед завдань, які чекали на мене як на практикантку, – було зробити творчу презентацію про заповнення трудових книжок. Це завдання я виконала швидко, адже давно працюю з цією програмою.

У цілому, практикою дуже задоволена. Висловлюю щирі вдячність усім працівникам колективу відділу кадрів, котрі завжди були готові мені допомогти.

Аліна Левченко, II курс ФСК, ДІД

70 років Перемоги!

Війна і долі: сімейні спогади про Другу світову

Гортаю старі сімейні фотографії... На них – мої родичі, які пережили Другу світову війну і долучилися до Великої Перемоги. І щороку, 9 Травня, я з хвилюванням згадую про них як про героїв.

Мій прадідусь – Петро Митрофанович Вискребенцев – народився в 1921 році. Закінчивши 7 класів, навчався в Харківському професійному училищі, працював кравцем на фабриці. 20 квітня 1941 року його мобілізували на фронт як телефоніста, з січня 1942 року вже був у складі екіпажу легких самохідних артилерійських установок,

а згодом – командиром танка. 29 квітня 1944 року прадідусь було поранено в потиличну частину. Незважаючи на лікування, в нього так і залишився уламок, який не можна було видалити, з ним жив усе життя. Мій прадід воював на Південному, Північно-Західному, а також Першому Українському фронтах. Він пройшов війну від початку і до кінця, від краю і до краю. Був нагороджений медалями «За відвагу», орденами «Вітчизняної війни II ступеню», «Слави III ступеню», «За звільнення Праги», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною», також отримав подяку, яка дорівнює медалі.

Другий мій прадід – Севір'ян Васильович Серий – народився в 1915 році. На фронт пішов 1941 року як зв'язковий. Воював на Ленінградському фронті, був поранений у голову, прооперований, але один уламок так і не вдалося видалити, з ним він жив усе своє життя – до 1992 року. Після госпіталю – знову фронт – аж до самої Перемоги. За мужність та відвагу він був нагороджений орденами: «Вітчизняної війни I ступеню»,

«Червоного прапора», медаллю «За взяття Тенінсберга». 9 травня 1945 року він був учасником параду Великої Перемоги на Червоній площі в Москві. Після війни, оговтуючись від розрухи, голоду й холоду, мій прадід працював головою сільської ради, завідувачем ферми, лісником.

Ще один прадід – Михайло Іванович Щетинін – був зв'язним у партизанів, його розстріляли в Писарівці (Сумська область) в лютому 1942 року. Поховано в братській могилі разом із молодшим лейтенантом медичної служби Дарієм Степанівною Кириченко, яка загинула під час визволення нашого села 18 серпня 1943 року, та ще одним партизаном – Іваном Ларіоновичем Клушиним.

Бачила Другу світову й моя бабуся – Марія Миколаївна Щетиніна, яка під час війни була відправлена на примусові роботи до Німеччини. Вона ще жива і розповідає мені про ті жакливі незабутні часи завжди схвилювано.

Я дуже пишаюся своїми родичами і дуже хочу, щоб у всьому світі, зокрема в Україні, завжди був мир, любов, злагода та добробут.

Ельвіра Щетиніна, 5 курс ФСК, БІБ

*«Бурсацький узвіз»,
газета для студентів
і співробітників ХДАК
Засновник – колектив
Харківської державної
академії культури.*

*Газета зареєстрована в
Головному управлінні юстиції
у Харківській області.*

*Свідоцтво:
ХК №1520–261 Р
від 12.05.2009 року
Адреса редакції: 61993,
м. Харків, Бурсацький узвіз, 4,
Тел.: 731–32–82; 771–04–30
Тираж – 200 примірників
Видавець – ХДАК*

*Керівник проекту:
Н. М. Кушнарєнко
Головний редактор:
І. А. Куриленко
Редакційна рада: О. М. Білик,
К. Демченко, Д. Ічетовкін,
А. Перевозник.
Комп'ютерна верстка та
дизайн Н. Ю. Васильєвої*